

” Și mai este ca un om care, plecând departe, și-a chemat slugile și le-a dat pe mână avuția sa. Unuia i-a dat cinci talanți, altuia doi, altuia unul, **fiecăruia după puterea lui și a plecat.** Îndată, mergând, **cel ce luase cinci talanți a lucrat cu ei și a câștigat alți cinci talanți.** De asemenea și cel cu doi a câștigat alți doi. Iar cel ce luase un talant s-a dus, a săpat o groapă în pământ și a ascuns argintul stăpânului său. După multă vreme a venit și stăpânul acelor slugi și a făcut socoteala cu ele. Și apropiindu-se cel care luase cinci talanți, a adus alți cinci talanți, zicând: Doamne, cinci talanți mi-ai dat, iată alți cinci talanți am câștigat cu ei. Zis-a lui stăpânul: **Bine, slugă bună și credincioasă, peste puține ai fost credincioasă, peste multe te voi pune; intră întru bucuria domnului tău.** Apropiindu-se și cel cu doi talanți, a zis: Doamne, doi talanți mi-ai dat, iată alți doi talanți am câștigat cu ei. Zis-a lui stăpânul: **Bine, slugă bună și credincioasă, peste puține ai fost credincioasă, peste multe te voi pune; intră întru bucuria domnului tău.** Apropiindu-se apoi și cel care primise un talant, a zis: Doamne, te-am știut că ești om aspru, care seceri unde n-ai semănat și aduni de unde n-ai împrăștiat. Și temându-mă, m-am dus de am ascuns talantul tău în pământ; iată ai ce este al tău. Și răspunzând stăpânul său i-a zis: **Slugă vicleană și leneșă, știai că secer de unde n-am semănat și adun de unde n-am împrăștiat? Se cuvenea deci ca tu să pui banii mei la zarafi, și eu, venind, aș fi luat ce este al meu cu dobândă. Luați deci de la el talantul și dați-l celui ce are zece talanți. Căci tot celui ce are i se va da și-i va prisosi, iar de la cel ce n-are și ce are i se va lua. Iar pe sluga netrebnică aruncați-o întru întunericul cel mai din afară. Acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților.** ”
Matei 25, 14-30

Dacă unii se silesc a duce viață sfântă în feciorie, în post, în rugăciune, în înfrânare de la toate, în privegheri și citirea Sfințelor Scripturi, unii ca aceștia se află înmulțindu-și talanții lor. Dacă alții au darul răbdării, al tăcerii, al blândeții și al smereniei, al îndelungatei răbdări și prin aceste fapte bune sunt pilde pentru cei din jurul lor, ca niște lumini în sfeșnicul Bisericii lui Hristos, spre folosul tuturor, și aceștia se află înmulțind talanții lor. Dacă altul are darul trezviei, al bărbăției, al dragostei, al nerăutății, al evlaviei, al supunerii și al ascultării, slujind tuturor cu bucurie și cu dragoste, acesta luminează cu pilda vieții sale pe toți cei din jurul lui și plinește cuvântul Domnului care a zis: *Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca să vadă faptele voastre cele bune și să slăvească pe Tatăl vostru Cel din cer* (Matei 5, 16). Astfel, cei ce luminează și zidesc pe alții prin viața lor, unii ca aceștia pururea se află înmulțind talanții lor, spre slava lui Dumnezeu.

Dacă altul are credință tare și nefățarnică și lucrează cu dragoste spre mântuirea și folosul tuturor oamenilor; dacă rabdă cu vitejie de suflet toate necazurile, ispitele, bolile, scârbele și pagubele, fără a cărti împotriva lui Dumnezeu și mulțumește în toate încercările cele grele Preabunului Dumnezeu, unul ca acesta aduce Domnului roadă prin răbdarea sa, după cuvântul Domnului (Luca 8, 15), și în toată vremea vieții sale își înmulțește talanții dați lui de Dumnezeu, spre dobândirea fericirii veșnice în Împărăția Cerurilor.

Dacă alții își petrec viața în frică și în dragoste de Dumnezeu, în smerenie și blândețe, dacă nasc și-și cresc copiii în dreapta credință și evlavie, în post și rugăciune, în umiliță și nerăutate, unii ca aceștia dau pildă bună celor care îi văd, și așa se află înmulțind talanții lor, spre slava lui Dumnezeu și spre folosul oamenilor.

Părintele Cleopa Ilie – www.paginiortodoxe2.tripod.com

- Sufletul dus în robie e jefuit pe dată de toată agoniseala sa duhovnicească. Aceasta-i contabilitatea fricosului: zarafii cu banii lor falși fură talanții noștri buni.
- **Cel cu un talant** din Sfânta Evanghelie are numai botezul și talantul lui i se va da celor fără botez, dar cu fapte.
- Darurile lui Dumnezeu ascunse în noi nu le știm, dar satana le vede; și, ca un tâlhar viclean, pândeste vremea darului de sus să se deschidă în viața noastră și de nu-l va afla acoperit de smerenie și dreaptă socoteală, varsă el, ca pe un jgheab, pustiirile lui pe fâgașul lui Dumnezeu.
- **Ce ți-a dat Dumnezeu** dar, asigură-l cu întrebarea și ocrotește-l cu smerenia și cu atât mai vârtos nu ieși din sfatul unuia dintre nebăgații în seamă slujitori ai lui Dumnezeu.
- Toate valorile, talentele, ar trebui să se negustorească între oameni, în favoarea lui Dumnezeu, căci precum este o ierarhie a valorilor, tot așa este un Ierarh al lor.
- **A nu lucra cu valorile**, în sensul în care le-a rostuit Dumnezeu, înseamnă a ieși din ierarhie și a face anarhie.
- **Purtătorul oricărei valori**, dacă va ajunge la cunoștința atârării sale de Dumnezeu, va ajunge drept.
- **Convertirea talentelor** este un mare talent. Înzeștrările lui Dumnezeu nu sunt date ca simple ornamente, de care să ne bucurăm numai noi. Talentele sunt înzeștrări de energie divină, spre scopurile ei anumite, energie pe care lumea nu o cunoaște. Aceasta dă îndrăzneală mucenicilor, răbdare pustnicilor, darul cunoștinței, curajul adevărului, nebunia pentru Hristos, interpretarea vieții în perspectiva luminii divine.

din "800 de capete din gândirea părintelui **Arsenie Boca**"
cap. "Talanții"

Oare ne oprește cineva să fim morali, ne este interzis să ne ducem viața după principiile creștine? Suntem obligați să ne trăim viața fără nici un orizont, fără principii și în mod iresponsabil? Mântuitorul ne vorbește părintește și de o zi a judecății. În fața lui Dumnezeu nu putem tăinui nimic, nu putem ascunde nimic din cele săvârșite în viața noastră. Să ne întrebăm cu maturitate și în mod responsabil: care va fi soarta sufletului meu? Se va bucura de vederea lui Dumnezeu sau va merge la osânda veșnică? Să-L iubești pe Dumnezeu! **Cei ce-L iubesc nu se pierd, ci se înveșnicesc!**

Pr. Dumitru Păduraru

Cel ce vorbește de rău mănâncă suflet de om. (Sf. Ioan Gură de Aur)

Ca să bârfim, nu-i nevoie nici de vreme, nici de pregătiri, nici de cheltuieli, nici de alcătuiți.

Numai să vrem – și de îndată voința se preface în faptă. Căci limba e singura unealtă care ne trebuie.

Defăimând pe aproapele, ai înrăit pe cel ce va asculta; dacă-i păcătos, numaidecât își va afla tovarăș întru păcat; dacă-i un drept, trufia îl va încălzi, greseala altuia îi va sta prilej, gata, să se amăgească de mândrie. Mai mult, veti strica prin aceasta chiar obștea Bisericii, căci cei care vor asculta, nu vor judeca numai pe cel care a păcătuț, ci își vor extinde dojeanele asupra întregii obști creștinești.

Nu auzim pe cei necredincioși zicând că : acela sau celălalt este nerusinat și stricat?

*In loc de a învinui pe cel ce a furat, ei au bănuțeli asupra tuturor creștinilor, între altele, pricina sunteți că slava lui Dumnezeu este batjocorită. **Pe cât buna noastră purtare slăveste numele Domnului, pe atât greselile noastre îl batjocoresc și-l jignesc.** Apoi, ai necinstit pe cel despre care vorbiti de rău, și făcându-vi-l dusman. Pe urmă, v-ati învrednicit de pedeapsă și amestecându-vă în treburi care nu vă privesc de loc.*

*Asadar, să ne îndeletnicim cu treburile noastre, căci vom avea de dat socoteală de greselile noastre – vietii noastre însine să-i dăm băgarea noastră de seamă, iscoditoare și cercetătoare. **Care va fi acoperirea noastră, și la ce bunăvoință vom fi îndreptățiti, dacă în faptele noastre ne pripim îndeletnicindu-ne cu cercetarea faptelor celorlalți?***

Să te apleci trecând, ca să privești în casă străină, ispitind ce se petrece în ea, e lucru de rusine și nedemn, e tot ce poate fi mai josnic. Ceea ce e încă și mai ciudat, e că cei ce se poartă astfel și nu-si vă de loc de ale lor, când zic o vorbă pe care n-ar fi trebuit s-o spună, poftesc pe cei ce ascultă, să nu cumva să spună acestea altora și-l pun chiar să jure. Prin aceasta ei lasă bine să se vadă că a săvârșit o faptă vrednică de ocară. Căci dacă doresti ca cineva să nu spună altuia ceea ce a auzit de la tine, cu mai mult teamei trebuie să deprinzi discretia.

E cu neputință ca un bârfitor, ispitind faptele altuia, să ia seama vreodată asupra propriei lui purtări. Tot zelul îl pune să afle lucruri despre alții, iar treburile proprii sunt lepădate nepăsării și izbelistei.

Dacă, fără încetare, cugetăm la păcatele altuia, când mai avem vreme să ne îndeletnicim cu ale noastre?

Povești cu tâlc: Pomul cu roade

Un om credincios fiind asuprit de necredincioși, merse într-o zi la duhovnicul său și i se plânse, zicându-i:

– „Ce au cu mine, părinte, de nu mă lasă în pace?”

Părintele, un om bătrân și plin de înțelepciune, îl luă și îl duse în grădină. Acolo se aflau și pomi roditori și alții neroditori.

– „Iată fiul meu, ai aici pilda vieții. Crezi tu oare că aruncă cineva cu pietre în pomii aceștia cari au numai frunze? Nu, fiule - oamenii aruncă cu pietre numai în pomii cu roade. Fii vesel că te asupresc oamenii - căci asemeni pomului cu roade ești.”

De-atunci, omul acela nu s-a mai văitat de asupririle semenilor.

(www.parohiamacin4.org)

Explicarea Sfintei și Dumnezeieștii Liturghii (partea a XVII-a) – Liturghia credincioșilor

Liturghia credincioșilor (euharistică), începută odată cu rostirea a două ectenii mici (“Iară și iară cu pace ... Ca sub stăpânirea Ta totdeauna să...”), a fost întotdeauna înțeleasă și trăită ca o actualizare a Cinei celei de Taină prin împlinirea poruncii Mântuitorului, când în seara Jorii Mari, la Cina cea de Taină, Fiul lui Dumnezeu “Însuși pe Sine S-a dat pentru viața lumii”, împărțându-i pe apostoli cu Trupul și Sângele Său și poruncindu-le “Să faceți aceasta întru pomenirea Mea” (I Cor. 11, 23-26)

De acum înainte Liturghia va deveni în exclusivitate, lucrarea celor credincioși, celor ce sunt de drept membrii ai Bisericii prin primirea Tainei Sfântului Botez. Rugăciunile pe care preotul le rostește pentru cei credincioși (două la număr) scot în evidență “caracterul universal al jertfei euharistice... a întregului popor a lui Dumnezeu” (Paul Evdokimov).

Căci jertfa nu e aducere numai din partea preotului ci a întregii obști, care și ea slujește și preaslăvește: “Fă-ne pe noi vrednici să-ți aducem Ție rugăciuni, cereri și jertfe fără de sânge, pentru tot poporul Tău... și dăruiește Dumnezeule și celor ce se roagă împreună cu noi sporire vieții, credinței și înțelegerii celei duhovnicești. Dă-le lor ca totdeauna cu frică și cu dragoste să slujească Ție, și cu nevinovăție, fără de osândă să se împărțasească cu Sfintele Tale Taine și să se învrednicească de cereasca Ta Împărăție.” (Liturghier)

(www.izvorultamaduirii.org)

Tema catehezei din 10 februarie 2013 - Rugăciunea - comuniune cu Dumnezeu și izvor de sfințenie

Programul săptămânii 10 februarie 2013 – 17 februarie 2013

Ziua	ORA	Slujbe
Duminică	10 februarie	8 - 12 - Sf. Liturghie (Pilda talanților)
Duminică	10 februarie	17 - 18 - Paraclisul Maicii Domnului și Cateheză – Pr.Dragoș
Luni	11 februarie	17 - 18 - Acatistul Sf.Arhangheli Mihail și Gavriil - Pr.Dragoș
Miercuri	13 februarie	9 - 11 - Sfințirea mică a apei - Pr.Dragoș
Vineri	15 februarie	9 - 11 - Taina Sf.Maslu
Vineri	15 februarie	17 - 18 - Slujba acatistului - Pr.Dragoș
Sâmbătă	16 februarie	8 - 12 - Sf. Liturghie și pomenirea celor adormiți
Sâmbătă	16 februarie	17 - 18 - Vecernia Duminicii a 17 –a după Rusalii – Pr.Ticu
Duminică	17 februarie	8 - 12 - Sf. Liturghie (a Cananeencei) - Pr.Ticu
Duminică	17 februarie	17 - 18 - Paraclisul Maicii Domnului și Cateheză – Pr.Ticu